

Ændringsforslag nr. 4 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 15 stemte for, 130 imod.

§ 1 med den foretagne ændring og §§ 2 og 3 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 102: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 1/12 95. Første behandling 7/12 95. Betænkning 11/12 95. Ændringsforslag nr. 15 af 12/12 95 uden for betænkningen af arbejdsministeren).

Der var stillet 14 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af arbejdsministeren (Jytte Andersen).

Sammen med denne sag foretoges den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

16) Anden behandling af lovforslag nr. L 103: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre.

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 1/12 95. Første behandling 7/12 95. Betænkning 11/12 95).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Poul Erik Dyrlund (S):

Når man læser partiet Venstres bemærkninger til lov om arbejdsmarkedsuddannelser, så kan man jo konstatere, at Venstre fortsætter præcis dér, hvor de slap i går. I går fik vi endnu en gang bekræftet Venstres negative holdning til de svageste grupper på arbejdsmarkedet: Ingen uddannelsesorlov til de ledige, kun 80 pct. af maks. dagpenge, når man uddanner sig osv.

I dag fortsætter man den velkendte linje. Man vil gerne have, at arbejdsstyrken er velkvalificeret. Man fører gerne an i kritikken af de ledige, der ikke besidder de rette kvalifikationer og ikke lever op til arbejdsgivernes ønske om, at den ledige skal kunne det hele i det øjeblik, vedkommende træder ind ad porten. Samtidig ønsker man, at det er arbejdsgiverne, der skal afgøre, hvilken uddannelse der er god for den enkelte. Individet skal ikke have indflydelse eller mulighed for selv at bestemme, hvad der er godt og klogt.

Hvordan styrer man det? Jo, via deltagergebyrer på et væsentligt højere niveau end det, regeringen foreslår, og via deltagergebyr til alle. Ved at indføre gebyrer i 500-kroners-klassen for alle er man sikker på at holde de ledige og kortuddannede langt væk fra AMU-uddannelserne og efteruddannelse. Derved har man sikret sig en platform, hvorfra man fortsat kan kritisere de ledige for manglende kvalifikationer. I Socialdemokratiet ønsker vi ikke, at der skal skabes barrierer for de tusinder af kortuddannede, der har behov for uddannelse og efteruddannelse.

Derfor konstaterer vi med tilfredshed, at kortuddannede friholdes for gebyrer.

For Venstre er det tilsyneladende en hellig ko, at arbejdsgivere i dette land skal fritages for enhver forpligtelse til at bidrage til, at alle, der har behov, skal uddannes. Undtaget er dog snævre virksomhedsrettede interesser.

Med ændringsforslag nr. 1 ønsker Venstre, at ordinære og særligt tilrettelagte, sammenhængende uddannelsesforløb ikke skal finansieres af Aktiveringsfonden, som arbejdsgiverne fra 1997 skal betale til. Sagen er klar: Venstre ønsker ikke, at arbejdsgiverne skal bidrage økonomisk til den ungeindsats, som vi i disse dage beslutter at igangsætte.

Endelig kan det jo ikke overraske nogen, at Venstre i bemærkningerne glæder sig over, at arbejdsgiverne endnu en gang friholdes fra forpligtelsen til at uddannelsesplanlægge.

Som jeg sagde under førstebehandlingen, så er vi i den socialdemokratiske folketingsgruppe af den opfattelse, at alle arbejdsgivere har en både moralsk og samfundsmæssig forpligtelse til at være med til gennem en ordentlig uddannelsesplanlægning at løfte den samlede uddannelsesopgave både for dem, der er i arbejde, og dem, der er ledige.

Enhedslisten beklager i betækningsbidraget, at erhvervsområdeudvalgene nedlægges, og at man fratager arbejdsmarkedets parter det faglige selvstyre. Dette synspunkt er jeg uenig i. Områdeudvalgene blev nedlagt som en konsekvens af det frie optag på skolerne og indførelsen af det nye økonomistyringsystem. Udvalgenes primære opgave eksisterer ganske enkelt ikke mere. Og jeg vil da gerne minde om, at arbejdsmarkedets parter besidder alle pladser i skolerne bestyrelser, og i Uddannelsesrådet besidder man alle pladser med stemmeret, dog ikke formandsposten.

Lov om arbejdsmarkedsuddannelser er en af de meget vigtige uddannelseslove i vores uddannelsessystem. Loven danner baggrund for vores ikkeuddannede og kortuddannede uddannelsesmuligheder. Derfor er det alt andet lige glædeligt at konstatere, at i hvert fald syv af Folketingets partier inklusive Venstre i sidste ende har tilkendegivet, at man ved tredjebehandlingen stemmer for lovforslagets endelige vedtagelse. Det vil den socialdemokratiske folketingsgruppe godt udtrykke tilfredshed med. Vi imødeser nu, at der bliver ro om denne lov, således at vi kan få løst den store uddannelsesopgave, der ligger foran os.

Ulla Tørnæs (V):

Jeg skal bare lige for en ordens skyld gøre hr. Poul Erik Dyrhund opmærksom på, at Venstre ikke har lavet bemærkninger til loven. Vi har lavet et betækningsbidrag, og så har vi lavet en række ændringsforslag.

Venstre finder det derimod meget betænkeligt, at regeringen nu i sidste time, forud for at Tinget skal på juleferie, haster den ellers så længe varslede reform af voksen- og efteruddannelsessystemet igennem Folketinget her i forbindelse med den travle behandling af finansloven og dens følgelove. Jeg kunne godt have undt arbejdsministerens forslag en langt bedre

og mere gennearbejdet behandling. Det tror jeg i og for sig også at brugerne af AMU-uddannelserne ville have sat pris på.

I tilfældet som dette kan man med rette tale om lovsjusk og bebrejde Folketinget, at vi ikke gør arbejdet godt nok. Det ligner ikke noget at fremsætte en omfattende lovreform den 1. december med første behandling den 7., betækningsafgivelse den 11. og så anden behandling her i dag, den 13.

Det kunne alt sammen være meningsfyldt og på sin plads, hvis der var tale om hastelovgivning, men det er der jo ikke, vil jeg sige til arbejdsministeren, for denne lovgivning, der er til behandling, skal ikke træde i kraft før den 1. juli 1996. Og en del af lovgivningen skal oven i købet først træde i kraft den 1. januar 1997. Så hvorfor dette hastværk? Det må jeg stille mig særdeles uforstående overfor. Vi har jo slet ikke haft tid til at behandle lovforslagene i udvalget. Vi har dårligt nok fået besvarelser på alle henvendelser til udvalget endnu. Sagen er, at vi havde haft al mulig tid til at behandle regeringens reformforslag, hvis ellers regeringen havde fremsat det i tide og ikke havde forsøgt, som man gjorde det i oktober måned, at skrive reformen ind i betænkningen til et andet lovforslag.

Men regeringen har altså valgt at gennemføre reformen her i sidste time på trods af, at det såkaldte 4-parts-udvalg allerede i sommeren 1994 pegede på en række ændringer af det nuværende system. 4-parts-udvalgets indstillinger blev siden fulgt af teksten i sidste års finanslovaftale, hvor det jo bl.a. hed: »Regeringen vil i 1995 søge gennemført en voksen- og efteruddannelsesreform. Den nærmere udmøntning af reformen vil blive drøftet med arbejdsmarkedets parter og partierne bag denne aftale, således at der i foråret« – altså foråret 1995 – »kan vedtages den fornødne lovgivning med henblik på ikrafttræden af reformen den 1. januar 1996.«

Efter denne kritik af regeringens procedure bag disse lovforslag skal jeg dog ikke undlade at give udtryk for min tilfredshed med, at regeringen har lyttet til en række af vore argumenter om principperne for en voksen- og efteruddannelsesreform. Vi er således godt tilfredse med, at der indføres taxameterstyring, som vi kender det fra andre dele af uddannelsessektoren, at der indføres frit optag – her er det vigtigt for mig at understrege, at der ikke er tale om fri adgang, men derimod om frit optag – at man har droppet tanken om tvungen uddannelses-

planlægning for virksomhederne, at der indføres mere lige konkurrence mellem private og offentlige kursusudbydere, at målgruppen justeres, at der indføres mulighed for merit til erhvervsuddannelserne, og at der i forlængelse af det frie optag indføres en individuel deltagerbetaling, som vi imidlertid ikke finder tilstrækkelig. En deltagerbetaling, der på forhånd friholder hele gruppen af kortuddannede svarende til 75-80 pct. af deltagerne i AMU-uddannelserne, opfylder ikke Venstres krav om den efterspørgselsstyring, der er absolut nødvendig for at sikre en målrettet efteruddannelse og for at sikre, at vi anvender de offentlige ressourcer rigtigt.

Vi har derfor, som hr. Poul Erik Dyrlund nævnte, stillet et ændringsforslag netop om deltagerbetaling. Vi er ikke tilfredse med, at en del af VUC-elementerne nu fremover skal finansieres af Aktiveringsfonden, og har ligeledes stillet et ændringsforslag herom.

Endelig finder vi det betænkeligt, at en del af kommunernes og amternes efteruddannelse skubbes over i Aktiveringsfonden, uden at den tilsvarende besparelse i form af reduktion af det kommunale bloktilskud overføres til Aktiveringsfonden. Vi har således stillet en række ændringsforslag med udgangspunkt i vort udspil fra september, Reform 96, som vi selvfølgelig håber på at få vedtaget. Hvis ikke det sker, så er vi indstillet på at følge arbejdsministerens ændringsforslag samt at stemme for lovforslagene ved tredje behandling, da der jo som allerede nævnt er tale om forslag, der peger i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

Jeg skal selvfølgelig over for fru Ulla Tørnæs beklage den lille tekniske fejl, der var i mit første indlæg. Men helt ærligt, det ændrer jo ikke substansen.

Så kom fru Ulla Tørnæs ind på spørgsmålet om deltagerbetaling. I den anledning kunne jeg da godt tænke mig at høre, om man i Venstre i den nærmeste fremtid agter at dyrke, hvis jeg må bruge sådan et udtryk, dette område mere, eller kan vi forvente, at der nu i en periode bliver den ro om lov om arbejdsmarkedsuddannelser, som jeg mener at der er behov for, fordi der ligger en stor opgave og venter på os?

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Som hr. Poul Erik Dyrlund udmærket ved, er Venstre ikke med i den finanslovaftale, der er indgået mellem regeringen og Det Konservative Folkeparti. Derfor er Venstre heller ikke med i den sidste del af den aftale, der vedrører arbejdsmarkedsuddannelser, hvoraf det nemlig fremgår, at aftalen gælder frem til 1997, hvorefter parterne stilles frit.

Vi forbeholder os naturligvis vores ret til også at komme med forslag på dette område, men vi er naturligvis også udmærket godt klar over, at det bliver vanskeligt at komme igennem med eventuelle ændringsforslag på dette punkt. Det ændrer dog ikke ved det principielle i, at hr. Poul Erik Dyrlund taler om, at der skal indføres et efterspørgselsstyret system, hvorefter man fritager 75-80 pct. af brugerne fra en deltagerbetaling. Så sætter jeg altså et kæmpe spørgsmålstegn ved, om man overhovedet kan tale om et efterspørgselsstyret system. Og det skyldes hr. Poul Erik Dyrlund os en forklaring på. Vi fik den ikke den anden dag under første behandling. Jeg afventer den stadig.

(Kort bemærkning).

Poul Erik Dyrlund (S):

De politiske bindinger er fru Ulla Tørnæs såmænd ikke i tvivl om i forbindelse med de aftaler, der er indgået. Jeg synes da også samtidig, det var rart at høre, at Venstre i fremtiden lægger mere vægt på, at der skal være uro på området, usikkerhed på området, frem for at vi nu får nogle stabile forhold, så vi kan få løst den opgave, der ligger foran os.

(Kort bemærkning).

Ulla Tørnæs (V):

Til hr. Poul Erik Dyrlund: Jeg har ikke nævnt et eneste ord om, at der skulle være uro på dette område. Jeg har blot forbeholdt mig retten til altid at ville komme med Venstres forslag på dette område; altid, vil jeg understrege over for hr. Poul Erik Dyrlund. Det har intet med uro på området at gøre. Den uro, der muligvis bliver på dette område, skyldes det lovsjusk, som regeringen her er ved at gennemføre.

Aage Frandsen (SF):

Som jeg allerede gav udtryk for ved første behandling, og som det fremgår af vores betækningsbidrag, så er der noget i dette lovforslag, som vi er godt tilfredse med, endda

meget godt tilfredse med, men der er også dele af det, som vi er mindre godt tilfredse med. I den forbindelse vil jeg på samme måde som Venstres ordfører beklage, at tiden mellem lovforslagets fremsættelse, første behandling, anden behandling og endelige vedtagelse er meget kort, og det vil sige, at mulighederne for at få ændret i loven er lig nul. Det er det også alene af den grund, at det er en aftale mellem Det Konservative Folkeparti og regeringen, men det er det altså også, fordi det er en kompliceret lovgivning, som vi har svært ved at stille ændringsforslag til.

I den forbindelse vil jeg om Enhedslistens ændringsforslag sige, at de er meget omfattende; også selv om man fjerner en enkelt paragraf eller flere paragraffer, så involverer det mange andre paragraffer. Der er noget i det, som vi også kunne have stemt for, men det er kædet sammen med nogle andre dele, som vi ikke kan stemme for.

Vi kan dog stemme for det ændringsforslag, der vedrører muligheden for, at unge mellem 15 og 20 år også kan deltage. Det stemmer vi for. Men vi har valgt at undlade at stemme til de andre ændringsforslag ud fra, at vi godt kan være betænkelige ved, at der er deltagerbetaling. Vi er ikke imod princippet om deltagerbetaling, det har vi ikke noget imod, specielt ikke i det omfang arbejdsgiverne kommer til at betale, men vi ved jo ikke, hvordan det ender, for det er jo en del af aftalen mellem regeringen og De Konservative – der står noget om det i bemærkningerne – men det kan vi være en lille smule utrygge ved. Vi er ikke imod princippet om, at der kan være deltagerbetaling, når kortuddannede netop friholdes.

Det andet, som også ligger i ændringsforslaget, er spørgsmålet om skolernes selvstændighed i forhold til organisationerne. Der er vi altså ikke vilde med, at det er organisationerne, der skal have en slags vetoret i disse sammenhænge, og derfor kan vi af den grund ikke støtte forslagene.

Vi kan støtte det af ministeren stillede ændringsforslag, men vi afviser naturligvis klart Venstres ændringsforslag. Det vil altså betyde et helt andet system, som vil medføre, at princippet om markedet på dette område i den grad kommer til at råde, at de intentioner, som ligger i lovforslaget, vil blive helt anderledes i virkelighedens verden.

Annette Just (FP):

Jeg skal blot her ved andenbehandlingen ganske kort sige, at Fremskridtspartiet vil støtte de af regeringen stillede ændringsforslag og det af Venstre stillede ændringsforslag. Det gør da en lille forbedring, men det er langt fra nok. Det her er et lovforslag, der kommer til at koste 100 mio. kr. om året, og det kan Fremskridtspartiet ikke være med til, navnlig ikke i betragtning af, at ministeren så klart og tydeligt i et af svarene har sagt, at det med egenbetaling ikke vil komme til revision de første mange år. Det duer ikke, at vi tror, at det skal være over det offentlige alt sammen. Der må altså også være en form for egenbetaling.

Så Fremskridtspartiet vil afvise forslaget ved tredjebehandlingen, men vil stemme for de af regeringen og Venstre stillede ændringsforslag her ved anden behandling.

Jette Gottlieb (EL):

Enhedslisten ønsker at støtte og styrke arbejdsmarkedsuddannelserne, at forbedre kvaliteten i uddannelserne og at sikre det frie optag i uddannelserne med lige adgang for arbejdende og arbejdsløse. Men det her lovforslag modsvarer overhovedet ikke de ønsker.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at det lovarbejde, vi er i gang med, ikke er særlig forsvarligt. Lovforslaget kom os i hænde sidste fredag. Bemærkningerne flyder et par og tyve sider. Det er et af de mest komplicerede lovforslag, der er blevet fremsat her. Det siger jeg kun for at påpege, at det simpelt hen er ret komplicerede ting, der er på programmet; der er mange ændringsforslag.

Jeg har stillet en række ændringsforslag, som også ser komplicerede ud, men de er nu ikke så vanskelige endda, fordi nogle af dem består simpelt hen i at fjerne nogle af de ændringsforslag, som regeringen har stillet.

Hovedindholdet i de ændringsforslag, som jeg har stillet, går på, at unge mellem 18 og 20 år også skal kunne deltage i denne type undervisning. Det forekommer ejendommeligt, når man snakker så meget om at styrke indsatsen over for de unge, at man så også her vil være ungdomsfjendsk og fratage de helt unge muligheden for at bide sig fast på arbejdsmarkedet.

En anden ting er deltagerbetalingen; den har vi foreslået fjernet, og det er, fordi vi også ønsker, at der skal være fri mulighed for den enkelte for at opkvalificere sig på eget initiativ.

Desuden har vi lagt vægt på, at undervisningen i hovedsagen skal ligge i dagtimerne, men med lovforslaget er der åbnet op for, at man skal kunne placere den, hvor som helst og når som helst det passer for det private erhvervsliv.

Så er der i øvrigt et forslag om at bevare en del af den faglige indflydelse i styringen – en struktur, som i øvrigt blev reformeret for kun 2 år siden, så hvis der er nogen, der laver uro på området, så er det vist regeringen, der gør det med hastige lovforslag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har givet tilsagn om at støtte det af mig stillede ændringsforslag, som sikrer noget af det helt afgørende for uddannelsespolitikken fremover, nemlig at der nu etableres et forpligtende skolesamarbejde med lokale fælles samarbejdsfora, som jo altså betyder, at de indimellem højrøstede samarbejdsproblemer, der kan være imellem AMU-skolerne og de tekniske skoler, nu i hvert fald forstummer; man skal ind i et forpligtende samarbejde, netop for at gøre det bedre og mere overskueligt for brugerne.

Fru Ulla Tørnæs gav udtryk for, at der var anledning til kritik af proceduren for dette her. Jeg vil godt medgive, at det selvfølgelig er en hurtig lovbehandling. Jeg mener nu ikke, at man kan drage den konklusion, at det er lovsjask eller hastværksarbejde. Jeg mener faktisk, at grundlaget for dette lovforslag er det bedst mulige, nemlig at arbejdsmarkedets parter igenem ganske lang tid har arbejdet med disse principper og – som fru Ulla Tørnæs sagde det – så fremlagde de i sommer sidste år en rapport. Og vi bad jo igen her i forbindelse med Folketingets åbning arbejdsmarkedets parter – godt nok lidt hurtigt, men det er jo også hurtigarbejdende folk, når det gælder, i hvert fald når det gælder om at få indflydelse på tingene – om at komme med deres bud som det aktuelle bud. Det er lige præcis på det grundlag – anbefalingerne fra arbejdsmarkedets parter, private såvel som offentlige – at dette lovforslag hviler.

Dér har vi altså valgt at tage et udstrakt hensyn til de aktører på banen – både organisationer, uddannelsesinstitutioner og brugere af systemet – så de kan få en så lang og stabil og rolig indkøring, som det overhovedet er muligt, i stedet for at jasje det igenem og så skulle skrive bekendtgørelser, og så skal det næsten virke med det samme.

Det er sådan set forklaringen til Venstre, hvis kritik jeg nu også mere tager som udtryk for, at man måske alligevel er en anelse irriteret over, at man ikke er med i aftalen, den politiske aftale omkring AMU-loven. Det er jo fuldstændig rigtigt, at det, der har været givet udtryk for både fra De Konservatives og fra Venstres side igenem ganske mange år, det, der har været givet udtryk for også fra aktører på banen om en større grad af fleksibilitet, om en større grad af hensyn til, at man skal kunne tilrettelægge det, så også små og mellemstore virksomheder kunne få gavn og glæde af AMU-systemet, jo netop er det, der lægges op til her.

Men jeg kan så også forstå, at Venstre både vil stemme for ændringsforslaget og til sidst også vil stemme for loven – sådan forstod jeg det i hvert fald – og det er jo da i hvert fald et udtryk for, at så vred er man trods alt heller ikke på det.

Til hr. Aage Frandsen: Det var sådan set lidt af det samme. Der var også et udtryk for, at det er gået lidt vel hurtigt, men jeg opfattede også en anerkendelse af, at det kunne der være brug for netop for at få tingene til at blive planlagt på en rimelig måde. Jeg takker også for støtten til ændringsforslaget.

Til fru Jette Gottlieb: Jeg synes, det er en forkert vurdering at sige, at dette lovforslag er udtryk for en ungdomsfjendsk holdning. Det er faktisk sådan, at vi skærer grænsen på de 20 år, men at der er dispensationsmuligheder, og når vi har gjort det, så hænger det sammen med, at vi gerne, så kraftigt det er muligt, signalerer, at AMU-uddannelserne, hvad enten de foregår på tekniske skoler eller på AMU-centrene, faktisk er en voksenuddannelse, og at vi på en lang række andre områder opprioriterer indsatsen over for de unge. Så jeg synes, man skal være meget negativt indstillet, hvis man kan drage den konklusion, som Enhedslisten gjorde, og jeg deler ikke opfattelsen bag den konklusion.

Så synes jeg, det er rimeligt og ansvarligt at sige, når man går over til et princip om nogle andre finansieringsprincipper, som jo altså også indebærer en beskedent deltagerbetaling, at man så også fastholder princippet, men at man til gengæld undtager de kortuddannede, dem, der har en beskedent uddannelse, eller dem, der har en forældet uddannelse, og det er lige præcis de grupper, som regeringen har villet tage hensyn til, og derfor har vi lagt en positivliste ind, som sikrer, at de ikke skal betale.

Det er så i øvrigt noget af det, som Venstre er uenig i, kan jeg forstå, men det er ikke desto

mindre af hensyn til, at vi i allerhøjeste grad har brug for, at befolkningen i de kommende år får bedre muligheder for at dygtiggøre sig og uddanne sig. For nogle kan det være en barriere, at der er betaling, og det er det, regeringen gerne har villet tage hensyn til.

Så er det også korrekt nok – jeg tror, det var fru Jette Gottlieb, der sagde det – at man kunne tilrettelægge disse uddannelser, hvornår det skulle være. Altså, det er jo ikke anderledes, end at vi gerne vil udnytte uddannelsesinstitutionerne og lokalerne maksimalt. Dermed sikrer man faktisk også, at der er flere, der kommer ind og får en uddannelse. Derfor er der både tale om, at man skal undervise og uddanne sig i dagtimerne. Der kan også være tale om, at man kan uddanne sig i ydertimerne, og der kan også, hvis det er pædagogisk forsvarligt, være tale om, at det er i aftentimerne og i weekenden. Alt det er faktisk noget, som det faglige selvstyre, som organisationerne har ansvar for foregår på et fagligt, sagligt og pædagogisk niveau, når man tilrettelægger uddannelserne.

Men vi tror faktisk, at der er nogle, der også gerne vil dygtiggøre sig i ydertimerne, når man ser udbredelsen af aftenskoleundervisningen, der i øvrigt er på helt frivillig basis, folkeoplysningen og VUC-centrene; der er jo tusindvis af mennesker, der gerne vil dygtiggøre sig også i ydertimerne, og det er faktisk det, vi gerne har villet tage hensyn til, sådan at vi ikke skal opleve uddannelsesinstitutioner, som lukker dørene for kursisterne kl. 15.30.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 102: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 41 stemte for, 104 imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 15 stemte for, 128 imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 5 stemte for, 132 imod; 10 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 5 stemte for, 130 imod; 10 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 5 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6 og 7 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 8 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15 uden for betænkningen (af arbejdsministeren) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 9 forkastedes, idet 5 stemte for, 132 imod; 10 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 10 forkastedes, idet 5 stemte for, 133 imod; 10 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 11 forkastedes, idet 5 stemte for, 132 imod; 10 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes, idet 43 stemte for, 106 imod.

Ændringsforslag nr. 13 forkastedes uden afstemning.

§ 1 med de foretagne ændringer vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 14 forkastedes, idet 44 stemte for, 106 imod.

§ 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre. (Lovforslag nr. L 103).

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 119: Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. (Mindstesats for lønmodtagere og selvstændige).

Af arbejdsministeren (Jytte Andersen).
(Fremsat 6/12 95. Første behandling 8/12 95. Betænkning 11/12 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 106: Forslag til lov om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. (Forlængelse af dagpengeperioden for personer, der har indgivet ansøgning om førtidspension).

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 6/12 95. Første behandling 8/12 95. Betænkning 8/12 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 107: Forslag til lov om forebyggende hjemmebesøg til ældre m.v.

Af socialministeren (Karen Jespersen).
(Fremsat 6/12 95. Første behandling 8/12 95. Betænkning 8/12 95).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.